

Το Γαλλικό Ινστιτούτο και το Κέντρο
Ψυχικής Υγείας OPPORTUNA
διοργανώνουν σειρά διαλέξεων,
από τον Οκτώβριο του 2016 έως τον
Μάιο του 2017, με αντικείμενο
την λακανική ψυχανάλυση και
την ερμηνεία της τέχνης.
Επιμελείται και συντονίζει
ο ψυχολόγος-ψυχαναλυτής και
πανεπιστημιακός
Νίκος Παπαχριστόπουλος.

Πρόγραμμα

1^η διάλεξη. 20 Οκτωβρίου 2016
Ελύτης/Eluard, 1940: ζητήματα ποιητικής
Σταμάτης Ν. Φιλιππίδης

2^η διάλεξη. 9 Μαρτίου 2017
Λεοπόλδος Ζάχερ-Μαζώχ, Η παντόφλα της
Σαπφούς: Το αντικείμενο-φετίχ
Νίκος Παπαχριστόπουλος

3^η διάλεξη. 18 Μαΐου 2017
Βίκτωρ Ουγκώ, Λουκρητία Βοργία:
Πέρα από την ηθική
Νίκος Παπαχριστόπουλος

Ωρα έναρξης: 20:00

INSTITUT
FRANÇAIS
GRÈCE

ΚΕΝΤΡΟ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
OPPORTUNA

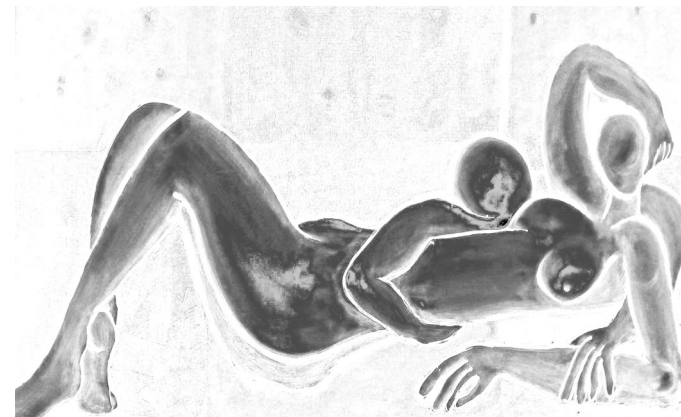
Ψυχανάλυση και τέχνη

Αίθουσα εκδηλώσεων
του Γαλλικού Ινστιτούτου,
Φιλοποίμενος 54, Πάτρα

ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΠΑΤΡΑΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
OPPORTUNA

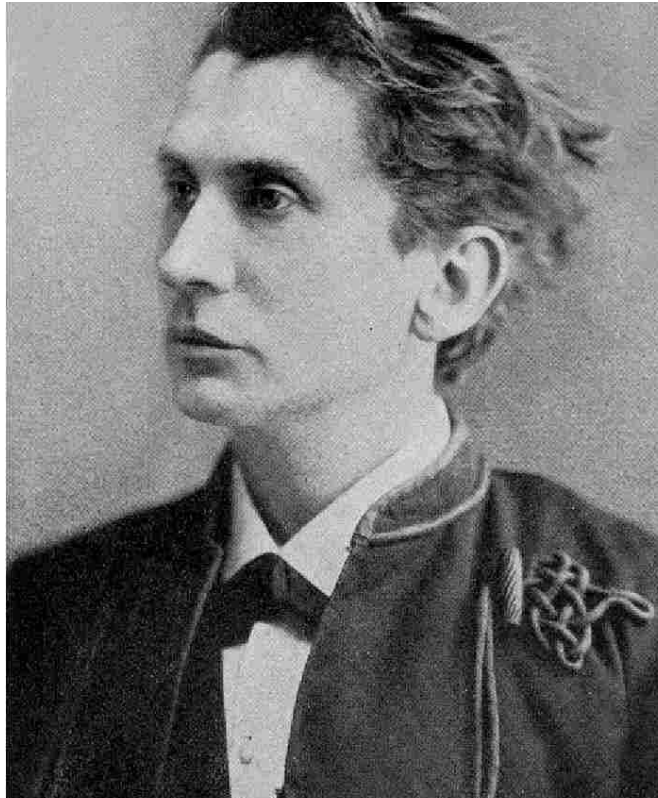
Διαλέξεις

2^η διάλεξη. 9 Μαρτίου 2017

Λεοπόλδος Ζάχερ-Μαζώχ, Η παντόφλα της Σαπφούς: Το αντικείμενο-φετίχ

Ο Αυστριακός συγγραφέας Λεοπόλδος Ζάχερ-Μαζώχ (1836-1895), παρά την επιθυμία του, είδε το όνομά του να υιοθετείται το 1886 από τον ψυχίατρο Κραφτ-Έμπινγκ, συγγραφέα της περίφημης Psychopathia Sexualis, προκειμένου εκείνος να αποδώσει υπό τον όρο «μαζοχισμός» την κλινική συμπεριφορά η οποία παρέπεμπε άμεσα στα διηγήματά του. Δοθέντος τούτου, και με αφορμή ένα διήγημα του Μαζώχ με τον τίτλο «Η παντόφλα της Σαπφούς», θα εστιάσουμε στην έννοια του φετιχισμού τόσο ως κλινικής συμπεριφοράς όσο και ως λογοτεχνικής κατασκευής, σχετίζοντάς την με το ευρύτερο κλινικό συγκείμενο της διαστροφής, καθώς επίσης και την έννοια της διαστροφής με τις θεμελιώδεις κλινικές δομές της νεύρωσης και της

Ο Νίκος Παπαχριστόπουλος είναι ψυχολόγος, ψυχαναλυτής. Σπούδασε ψυχολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην ψυχανάλυση στο Πανεπιστήμιο Paris VIII-Saint Denis, στην ψυχοπαθολογία στο Πανεπιστήμιο Paris VII-Denis Diderot, στην σημειολογία και την λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο Paris VII-Denis Diderot, στην ιστορία στο Πανεπιστήμιο Paris I-Panthéon Sorbonne. Είναι διδάκτορας του τμήματος Ψυχολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και του τμήματος Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Κυριότερα επιστημονικά του έργα: Τέχνη και ασυνείδητο. Ψυχαναλυτικά δοκίμια (2013), Το ψυχαναλυτικό ίχνος. Κείμενα για τη νέα ελληνική λογοτεχνία (2010), Υγεία, ασθένεια και κοινωνικός δεσμός (2009, επιμ.), Οικογένεια και νέες μορφές γονεϊκότητας (2009, επιμ.), Ψυχανάλυση και κοινωνικά συμπτώματα (2006, επιμ.), Ψυχανάλυση και γραφή. Η μετουσίωση στον Φρόυντ και τον Λακάν (2005), Ρεμπέτικα τραγούδια. Η τέχνη των σημείων (2004). Διδάσκει στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Είναι υπεύθυνος του Συμβουλευτικού Σταθμού Νέων της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αχαΐας.